

2014.

Világosság és Élet

a hatvani Belvárosi Egyházközség lapja

HÚSVÉT

„Ne féljete! A názáreti Jézust keresitek, akit megfeszítettek? Feltámadt! Nincs itt!”(Mk 16,6).

Jézus Krisztus feltámadt! Ezért a Húsvét, új reménnyel, új erővel tölti meg mindnyájunk szívét. Földi életünk legnagyobb kihívásával a halállal, egyszer mindnyájunknak szembe kell nézni. Az elmúlás gondolata félelemmel töltheti el az emberek életét. Egyiküknek sem fog sikerülni kikerülni a halált. Van – e olyan csodaszer, ami a földi élet meghosszabbítását szolgálja? Nincs! Némely betegségnél sikerül gyógyulásokat elérni, de a halál ellenszerét még senki nem találta fel. Mi akik hiszünk, elég Jézus üres sírjához kimenni, hogy higgyünk. A feltámadás hite nélkül, a húsvét értelmét veszített ünnep maradna!

Minden ember élete szakaszokra épül: Például: van a gyermek élet, van a felnőtt élet, és van az utáni élet. Sokan nem értik, hogy a világban volt egy addig élet, de lesz egy feltámadott élet.

Volt egy fájdalom, reménytelenséget, csüggedést adó nagypéntek, nagyszombat, az addig, és lett Húsvét az attól. Amikor a feltámadt Jézus bemegy a tanítványok közé, megáll középen és azt mondja: „béke nektek” ezután, minden más lett! Igaz, sok ember életében még csak az addig van. Sokan vannak, akinek még nem múlt el a nagypéntek, nagyszombat, akinek még nem ragyogott fel Krisztus, és nem kezdődött el az attól élet ideje. Ne éljünk úgy, hogy csak nagypéntek, szombat van. Ne éljünk úgy, hogy Jézus halott! Ő nem halott, Ő ÉL! Jézussal kezdődött egy új. A feltámadás üzenete: a halál fiai voltunk, (az addig) de Jézus feltámadásától, (attól) az élet gyermekei lettünk. A keresztény élet, a Jézus feltámadása utáni új élet hirdetése, élése. Jézus a végtelen életre támadt fel, mely már nincs alávetve a világ törvényeinek, sem a halál törvényének. Belépett abba az örök létbe, melyet a szerető Isten mindenkinek felkínál. Mit mond Jézus Nikodémusnak? „Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy aki hisz benne, el ne vesszen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16). Aki mindenkit szeret, megteremtette mindenkinek számára a halhatatlanság alapját, amikor Krisztust feltámasztotta. Krisztus feltámadása a mi életünk. Ha Krisztus feltámadott, akkor mi is feltámadunk. A feltámadt Jézussal való személyes találkozás elég lesz nekünk is, ahogy elég lett az asszonyoknak, a tanítványoknak, több mint ötszáz embernek, hogy higgyük: Jézus feltámadt, Él.

A feltámadt Jézus Krisztus előttünk megy, mutatja az utat. Sajnos kevesen vannak, akik követik Őt... Az angyal sürgető útmutatása önmagában kevés lett volna az asszonyoknak, ha azok nem tapasztalták volna meg az üres sírt. Mivel megtapasztalták az üres sírt, engedelmeskedtek, és mentek, vitték a legcsodálatosabb hírt, hogy Krisztus feltámadt! „*Előttetek megy*”, mondta az angyal, tehát ne tévesszétek el többé szemetek elől! ... *meglátjátok Őt!* A mi végcélunk, is ez, meglátni Őt, és eljutni az Ő országba, melynek soha nem lesz vége. Mindig örömmel legyünk a feltámadt Krisztus tanúi, követői. Lássuk meg mindenki, akivel találkozunk, hogy mi a feltámadt Krisztustól kapjuk mindig az erőt, a bátorságot, ezért tudunk minden nap szembenézni az élet nehézségeivel. Isten erejét csodálhatjuk meg húsvétkor, Jézus feltámadásakor. Isten erejét csodálhatjuk meg a világban, mert a feltámadás eseménye, teljesen megváltoztatja az életet és minket is. A világban mindenki számíthat, Isten erejére. Krisztus feltámadása lett az az állomás, ahonnan előre láthatjuk sorsunkat, a földi élet utáni életünket.

Adja az Úr, hogy mi is belássuk addig volt. Tudjuk kimondani: elmúlt. Észre tudjuk venni, hogy attól (Jézus feltámadásától) más, egy Új élet lett. Új élet lesz, ha beengedjük Jézust az életünkbe.

Amikor Jézus megjelenik köztünk, megjelenik az Isten országa is!

Kívánjuk, hogy a feltámadt és élő JÉZUS KRISZTUS adjon Mindenkinek áldott és boldog HÚSVÉTI ünnepeket!

Szeretetét Jézus úgy mutatta ki irántunk, hogy szenvedett, és meghalt értünk...

Jézus Krisztus szenvedés történetén elgondolkozva, megtapasztalhatjuk, hogy mennyire kegyetlenül, mennyire nem emberi módon oltották ki az életét. Arra is rádöbbenhetünk, hogy milyen nagy az Isten, Jézus szeretete irántunk, és mit tett értünk a kereszten.

Az Isten megbocsátó szeretetének köszönhetjük azt, hogy meg vagyunk szabadítva, váltva. Szeretett, annak ellenére, hogy meggyötörték a testét, gyalázták, vádolták, sértették, keresztre feszítették.

Szeretett annak ellenére, hogy ott és akkor senkinek se kellett. Szeretetét úgy mutatta ki irántunk, hogy szenvedett, és a halálba ment értünk, amikor azt még kérni se tudtuk!

Jézus áldozatot hozott. Mindnyájan tudjuk, mit jelent áldozatot hozni valakiért, vagy valamiért. Lemondok, nem akarom, hogy az én javamat szolgálja, hanem szerettemét, vagy a barátaimét.

Az igazi áldozatot hozó, lemond magáról, mindig a mások életét, boldogulását veszi alapul.

Tőlünk távol áll az áldozathozatal, mi önzők vagyunk. Nekünk hiába mondja Isten: Tartsd meg a parancsokat, fogadj szót, légy jó! Nekünk hiába mondja Isten, nem kapja meg, nem vagyunk engedelmesek. Ezért kellett Jézus, aki engedelmes egész életében, és ezért, az Ő érdemeiért kaphatunk mi Istentől üdvösséget.

Ezért lehetséges, hogy Jézus szenvedéseinek, keresztiének szabadító, megbékítő ereje van.

Jézus Krisztus vállalta mindnyájunkért a szenvedést, a keresztet. Nekünk kellett volna oda kerülni, és nem Neki. Mi voltunk, vagyunk az engedetlenek és nem Jézus. Jézus, alázatosan, engedelmesen, testvéri szeretetből vállalta az áldozatot helyettünk.

Ezért, Jézusnak az értünk, kereszten való szenvedése egyetemes jellegű, mindenkire vonatkozik. Ezért kell minden embernek meglátni a bűneit, melyek Jézust, ide juttatták.

A keresztre, Jézus feje fölé felirat került, „INRI”, arám, latin és görög nyelven: „A názáreti Jézus, a zsidók királya”. Ez is azt mutatja, hogy a kereszthalál az egész világért történt. A római helytartó Pilátus, anélkül, hogy tudott volna Jézus király voltáról, a felirattal az igazságot írta le.

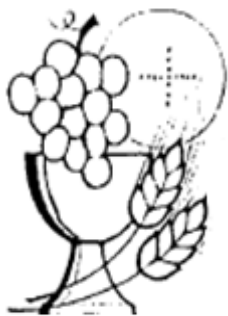
Jézus valóban király, az egész világ megváltója.

Egy kicsi tábla, mely mindenkihez szól az egész világon. Akkor Pilátus, valamiféle gúnyolódást akart kifejezni, de nekünk ma élő embereknek azt hirdeti, hogy ez a Jézus engem is szeretett, értem is szenvedett, engem is megajándékozott az Ő kereszthalálával, feltámadásával.

Jézus megtehetette volna, hisz ahhoz is volt hatalma, hogy leszálljon a keresztről, és ne szenvedjen, de nem tette, helyette, Istenhez az Atyához imádkozott értünk: „Atyám, bocsáss meg nekik, hisz nem tudják, mit tesznek!” (Lk 23,34) Valóban, sokszor nem tudjuk, mit teszünk, gyakran teszünk olyat, amit nem is akarunk. Talán ezért ment Jézus bennünket, mondva az Atyának: „Atyám, bocsáss meg nekik, hisz nem tudják, mit tesznek!” (Lk 23,34) A tanítványok sem tudták mit tesznek, amikor elmenekültek Jézus mellől, vagy Júdás, Péter, mikor megtagadták Őt. Mi is mily gyakran menekülünk, tagadunk, és ide sorolhatjuk azt a sok - sok bűnt, amit nap - mint nap elkövetünk Jézus Krisztus ellen és az emberek ellen. S mit mond erre ma is Jézus az Atyjának: „Atyám, bocsáss meg nekik, hisz nem tudják, mit tesznek!” (Lk 23,34)

Tényleg így lenne ez, hogy nem tudjuk mit teszünk? Tényleg nem tudjuk, hogy az életben hogyan viselkedünk, cselekszünk? Talán az az igaz, hogy van amikor nem tudjuk mit teszünk, de sajnos többször nagyon is tudatos a cselekedetünk. Tudatosak a szavaink, amit bántóan mondunk ki. Tudatosak a cselekedeteink, például: tudatosan nem imádkozunk, nem bánjuk bűneinket, nem járunk szentmisére stb. Tudatosan gondolunk a rosszra, tudatosan bántunk másokat, ezért tényleg megérdemeljük az Isten ítéletét. Ő mégis időt ad nekünk! Várja, hogy mi bocsánatot kérjünk és a bűnt többé tudatosan ne kövessük el. Jézus törődik velünk. Összegyűjtött minket, és ígérete szerint vezet az Isten országába. Engedjük is, hogy tegye ezt velünk. Legyünk engedelmesek, kérjünk bocsánatot az Atyától, és Jézus Krisztustól is, aki meghalni jött értünk. Az Ő halála, feltámadása, adja vissza életünket és üdvösségünket! Szeretete, értünk való halála és feltámadása ragyogja át minden szenvedésünket, és adja meg bűneink bocsánatát! Jézus, tanítson meg minket is az odaadó áldozatos, önzetlen szeretetre! Tudjunk mi is élni, és ha kell, halni, Istenért, és másokért. Amikor valaki megtapasztalja a szeretetet, kinyílik a szíve! Jézus kinyitotta a szívét, és legyőzte a világ erőit, ezért tapasztaljuk, hogy a szeretete mindennél erősebb hatalom.

A halál elmúlt, újjá lett minden ...

Ne kapcsoljuk ki lelkünket!

Sokan vannak úgy, mint azok, akik, beállítják az órát csörgőre, és amikor az megszólal, lenyomják. Megint csörög, megint lenyomják, még egy kis alvás. Vigyázzunk, nagyon veszélyes lehet az alvás akkor, amikor már ébredni kellene. Nagyon veszélyes a még egy kis alvás, a még egy kis sötétség, még egy kis éjszaka. Tudjátok, hányan akarták, és akarják, hogy az emberek álomban éljenek, vagy önmagukat altatják?

A halál kikerülhetetlenül szemünk elé tárja életünk mulandóságát. Hányan akarták, vagy akarják, hogy bárcsak ne jönne, de jön... Igaz, vannak olyanok is, akik örülnek egy – egy ember halálának. Hányan akarták azt, hogy Jézus mindig a sírban maradjon, hogy halott állapotban maradjon? Hányan akarták Jézust a sziklasírban, halott állapotban tartani? Sokan! Igen sokan törekedtek arra, hogy megtörjék az Ő erejét, hatalmát, istenségét. Hányan akarták már és akarják ma is, hogy ne jöjjön ki a sírból, ahová eltemették, hanem maradjon csak a sírban. Maradjon csak ott, és feltámadottan, ne menjen az emberek közé. Ne menjen be a családokba, az iskolákba, ne menjen be a fiatalok közé, ne menjen a munkahelyekre, ne menjen be Jézus sehova, maradjon csak a sziklasírban.

Akarták és akarják ma is, de nem lehetett ott tartani, mert ami él, vagy aki él, például tavasszal előjönnek, kibújnak a növények a földből, nem lehet ott tartani őket. Jézust sem lehetett, mert Ő maga az Élet.

Az asszonyok hiába mondták a tanítványoknak: „Jézus feltámadt, Él” , nem hitték el, üres fecsegésnek tartották a húsvéti örömhírt. A tanítványok lelkében valami nagy homály lehetett, hogy elfeledkeztek arról a Jézusról, aki annyi csodát tett, aki még halottakat is feltámasztott a sírból. Aki megmondta nekik, hogy fel fog támadni, most üres beszédnek tartották. Sokan élnek ma is ilyen hitetlenséggel, mint a tanítványok, fölösleges beszédnek tartják a feltámadást, pedig lehetne a legnagyobb vigasztalásuk, mert Jézus feltámadása azt mutatja, hogy a földi életünk betelével is van élet.

Eltűnnek a felhők, ragyog a nap. Ez azt jelenti: nincs felhő az égen. Amikor eltűnik a sötétség, a kétely, az életünkből, akkor jön a boldogság, akkor ragyog fel Jézus Krisztus. Ő úgy mutatja meg magát, mint az élet Ura. Ő mindig felragyogtatja nekünk, dicsőséges, feltámadt testét. Megmutatja, hogy Ő, aki a halálban volt, Ő feltámadt.

Hányan voltak, és vannak, akiknek húsvét után sem ragyog fel a Krisztus. Sokan még mindig, csak a halál létezésében hisznek.

Én hiszem, és ha hiszem, akkor, ez a hit, kimondatja velem, van folytatása életemnek.

Jézus feltámadásánál nincs nagyobb győzelem ezen a világon, mert Jézus feltámadása, győzelem a bűn felett, győzelem a halál felett! Sok ember fél, kételkedik és bizonytalan. Kételkednek: létezik - e Isten? Amikor hiszünk Jézus Krisztus feltámadásában, akkor a helyükre kerülnek a végső kérdések, is, az életünkkel kapcsolatos minden kérdés. Jézus kijött a sírból ezért lett érthetővé mindenki előtt, amiről Ő beszélt. Megvan tehát minden okunk az öröme, de a hálaadásra is, hisz nem kell tovább félelemben, bizonytalanságban, kilátástalanságban élnünk!

Húsvét, Jézus feltámadása valójában azt jelenti, hogy a halál elmúlt, újjá lett minden.

Jézus Krisztus feltámadása, ha nem mozdít ki a homályunkból, akkor az egész ünneplésünk nem lesz egyéb, mint, egy egyhangú vasárnap, amit könnyel, unalommal élünk. Aki pedig tud örülni annak a jó hírnek, hogy Jézus él, az kap egy bátorító, az életet élni bíró erőt! Ameddig, nem tudunk örvendezni ennek a jó hírnek, addig saját fogságunkban élünk, és tönkre tesszük életünket, és maradunk a halál állapotában. Aki viszont hisz Jézus feltámadásában, az örömeiben megvigasztalódik, és sok könny leszárad a szeméről, sok baja megoldódik, mert tudja, ő is fel fog támadni. Jézus feltámadása, a mi feltámadásunk legnagyobb bizonyítéka. Jézus Krisztus feltámadt, mi is feltámadunk! Ezért mondja Jézus, én élek, ti is élni fogtok! Jézus Krisztus, nem csak megszabadított a bűn rabságából, és nem csak azt engedi meg nekünk, az Őt szeretőknek, hogy az Ő tanítása által beelássunk az Isten országába, hanem azt is, hogy egyszer bemenjünk. Egyenesen hív minket: "Jertek, Atyám áldottai, és vegyétek az országot, mely nektek készítettett a világ kezdetétől" (Mt 25,34).

Istenre mindig számíthatunk !

Kire számíthatunk az életben? Egyre több ember panaszkodik, hogy egyedül van, senki nem érti meg a gondját - baját, nincs segítsége, nincs barát. Városban, ahol annyi ismerőse van az embernek, lehet, hogy egyet sem talál, aki igazán törődne vele. Lassan fel sem tűnik, ha valakivel egy ideje nem találkoztunk, nem vesszük észre, hogy szenved, vagy segítségre szorul. Mindenkinek megvan a maga baja, dolga – mondják - nem lehet mindenkivel törődni, pedig nagy szükség van segítségre, főleg lelki segítségre. Pénzért még találunk valakit, aki segít, de aki meghallgatja a panaszunkat és együtt érez velünk, olyan embert nehéz találni. Sajnos egyre inkább elszigetelődünk egymástól. Mi is okai vagyunk ennek, mert, talán azért nem tesszük szorosabbá a kapcsolatunkat emberekkel, azért hagyjuk nyitva a kaput, hogy amikor lehet, ki lehessen menni rajta. Sok mindent kezdhet egy ember az életével. Mindnyájan szeretnénk is irányítani az életünket. Próbáljuk magunkat bebiztosítani amiben tudjuk, anyagilag is, hogy az életünk nyugodt és szép legyen. Megpróbáljuk elhárítani az akadályokat, amik elének tornyosulnak. A baj az, hogy van még egy csomó tényező, amit nem láthatunk előre, és az életünk nincs a birtokunkban. Sajnos nem tudjuk, meddig leszünk egészségesek, meddig lesz munkabírásunk, meddig élnek velünk családtagjaink. Az évek alatt, sok minden változhat bennünk, velünk.

Mert amikor változik valami, akkor döbbenünk meg, hogy amiért annyit fáradtunk, lelkesedtünk, fölösleges, hiábavaló volt. Előbb – utóbb belátjuk, hogy boldogságunk útjában éppen mi voltunk. Amikor ezt nem látjuk, akkor Istent hibáztatjuk. Nyilván eszünkbe sem jutott, hogy ahogyan mi akartuk élni az életünket, az Isten szerint nem jó, vagy Isten nem úgy akarta.

Istenre számíthatunk volna, de kizártuk Őt életünkéből, talán pont azért, mert ahogyan Ő akarta, az nem egyezett meg a mi terveinkkel. Pedig, Isten szeret minket, Ő jobban tudja mint mi, mire van szükségünk testileg, lelkileg. Mivel Ő a mi Atyánk, rá kell hagyatkoznunk. Mondja meg Ő, mi a terve, és ha ezt elfogadjuk, látni fogjuk, az jobb terv, mint a miénk. Mi mérlegelni szoktuk azt, hogy kinek mennyi bizalmat adunk, kit hogyan, mennyire szeressünk, vagy mennyi beleszólást engedünk az életünkbe. Amikor valaki kezd elfordulni Istentől, akkor az a gondolat jut az eszébe, minek ez az egész, minek hívőnek lenni, minek kell nekem ebbe a közösségbe, templomba járni... Minek?

Az életben, azért maradunk egyedül, mert fenntartjuk magunknak a jogot az életünk alakításához, pedig, éppen akkor veszítjük el azt. Soha nem szabad, és nem is érdemes úgy élnünk, hogy majd mi megmutatjuk Istennek, hogy tehetünk ellene. Miért legyen úgy, ahogyan Ő akarja? Mi megyünk az utunkon, Isten nélkül, és mennyi kérdéssel van terhelve a szívük. Mi lesz a jövőben? Mi felé megy a világ? Vajon megmaradunk - e vagy meghalunk. Merre megy a családjaink? Merre mennek a gyerekek? Ki fogja ezt a sok gondot, bajt megoldani? Jó, ha az ember belátja, én kevés vagyok ehhez. Amikor belátja valaki, hogy önmaga kevés, az már az Isten felé szinte egy kiáltás lesz, és egyszer csak jön a segítség. Soha ne tegyünk Isten ellen, és akkor számíthatunk Őrá mindig az életben. Istenre lehet számítani. Isten is kérdez tőlünk: számíthatok - e rád? Ő számíthat - e ránk? Amikor nem teszünk ellene, akkor mutatjuk ki, Isten számíthat ránk, és arra is rájövünk, hogy az Isten nekünk nem akar rosszat. Amikor szeretjük az Istent, azt is tudjuk, hogy jó életet élünk, és jó irányba megyünk, jó helyen vagyunk. Nagy öröme és boldogsága van annak az embernek, aki tudja, kire bízta az életét, kire vár, kihez megy. Az élettől soha nem szabad félnünk, mert Isten szeret! Őrá mindig számíthatunk az életben, és biztosak lehetünk abban, hogy elkészítette számunkra a megváltást, az üdvösséget! Szeressük a Szentháromságot, az Atyát, a Fiút, és a Szentlelket! Rájuk mindig számíthatunk. Ők, segítik életünket, és vezetnek minket Haza!

Szentmisék: Hétfő, Kedd, Szerda, Csütörtök, Péntek reggel 7 óra, és szombaton este 18 : 00 óra
Vasárnap, és ünnepeken: reggel 7 ó, 9 ó, 11 óra, este 18 : 00 ó

Lelki nap: Bűneink megbánása, feloldozása: április 14 – én hétfő: este 18:00 ó

Szertartások: Nagycsütörtökön, Nagypénteken és Nagyszombaton: este: 19 : 00 órakor kezdődnek.
Nagypénteken: Keresztút, délelőtt: 9 órakor lesz

Irodai szolgálat: Hétfőn, kedden, szerdán, pénteken: reggel 9 ó - fél 12 óráig.

délután: 15 : 00 ó – 16 : 30 ó-ig. Csütörtökön és ünnepeken nincs napi szolgálat!

Honlapunk címe: <http://hatvan-belvaros.hu/>